3. Aargang. Nr. 1.

MILITÆRNÆGTEREN

ORGAN FOR

·LANDSORGANISATIONEN·FOR·KONSEKVENTE·ANTIMILITARISTER·

Abonnement 75 Øre aarlig. | Januar 1919. | Enkelte Numre 5 Øre.

Vort Blad.

Efter at have ligget i Dvale et Aar, ser vort lille Blad atter Lyset.

Det blev i sin Tid inddraget. fordi dets Omkostninger blev for store i Forhold til den Nytte, Bevægelsen havde af det. Det var saaledes den Gang, at Bevægelsen kun havde som Medlemmer Folk, der personlig nægtede at være Soldater, og en saadan Bevægelse vil ifølge sin Natur altid være af forholdsvis beskednere Dimensioner, saaledes at et Blad, der kun er Medlemsblad, ikke vil opnaa ret stor Udbredelse.

Derfor var vort Blad den Gang ikke Medlemsblad, men Agitationsorgan.

Og selv om vor Bevægelse aldrig er bleven glemt af de danske Arbejdere, naar det gjaldt Midler til Agitationen, saa har vi dog aldrig været stillet saaledes, at vi gratis kunde sprede det Talerør, hvori vi tolkede de Idéer, der var ledende for vor Kamp.

Og derfor maatte vi tage Betaling for vort Blad.

Men hermed var ogsaa Bladets Betydning væsentlig forringet. og den Dag kom, da vi indsaa, at det maatte gaa ind.

Der er nu gaaet et Aar siden da, og vore Organisationsformer er meget forandrede. Mere end tusinde Kammerater, der er enige med os i vor Kamp, men blot ikke af Aarsager, der dog ikke her skal gøres Rede for, mener at kunne paatage sig det aktive Medlems Kampe og Forpligtelser, mere end tusinde saadanne Meningsfæller er traadt ind i vore Rækker som bidragydende Medlemmer, og der er Landet over dannet en Række Afdelinger under vor Landsorganisation, Afdelinger. hvorfra Agitationen i Fremtiden vil have saadanne Støttepunkter, at vi kan iværksætte nye Fremstød og faa vor Bevægelse arbejdet op til at blive en Faktor, hvorom al antimilitaristisk Virksomhed kommer til at dreje sig.

Men med denne Forandring faar vi atter Brug for et Blad. Et Blad, der kan være Bindeled mellem Afdelingerne og Landsorganisationen, et Blad. der kan give Vejledning i Organisationsarbejdet, et Blad, der kan opildne og opmuntre de enkelte Medlemmer i deres Kamp mod Militarismen, et Blad skrevet af Militærnægtere for Militærnægtere.

Og derfor genopstaar »Militærnægteren«.

Der venter store Opgaver. I de kommende Maaneder skal der gores et Arbejde som aldrig før.

Maatte »Militærnægteren« have Evne til at udfylde sin Plads og blive et virksomt Redskab i dette Arbejde.

Redaktionen.

———⁂———

Gravenes Røst.

Saa stilned tilsidst da Kanonernes Sang,
og Dødningedansen fik Ende;
med blodmættet Lod, men med Guld i sit Fang
brød Fredssolen frem efter Krigsnatten lang
og lyste paa Ven og paa Fjende.

Saa sank da Geværet, og Bulderet tav,
og alt blev saa tyst og stille,
og Sollyset leged' fra Grav til Grav
og kyssed' de Vunder, som Krigen gav,
med Straaler saa blege og milde.

Der raader nu Fred — men i frysende Jord
der ligger de Døde og blunder
med blodige Mærker af Vold og af Mord —
de slængtes i Bunke, den sorte Jord
blev rød af de aabne Vunder.

De livstrætte Kroppe som Bjærge af Kød
er kastet i lervaade Grave,
og Ageren gløder med gylden Lød,
og Blodddampen stiger fra Jordens Skød —
Mon det giver Høsten sin Farve?

— — — —

Fra blodgodet Jord stiger Varsler frem
og taler med manende Stemmer
om Livet, der knustes i Krudtdampens Bræm,
om grædende Børn og om sondrede Hjem.
— Mon Staterne Advarslen nemmer?

Johs. Nielsen.

Et Overblik.

Ser vi tilbage paa de Aar, der er gaaet, siden vor Forening blev stiftet, tror jeg, vi har Lov til at være tilfredse med den Udvikling, den har haft og det Arbejde, den har udrettet, og dette gælder da i særlig Grad det sidste Aar, 1918.

De foregaaende Aar har vel været rige paa Arbejde og rige paa Resultater og har maaske i højere Grad end det sidst forløbne Aar været Kampaar, hvor der af de enkelte Medlemmer er bleven ydet en høj personlig Indsats, uden hvilken vi aldrig var naaet dertil, hvor vi nu staar. Men 1918 blev dog det Aar, hvor vi først rigtig begyndte at bygge Organisationen op paa den Grund, der blev lagt ved Foreningens Start den 15. September 1915, og som var bleven sikker og solid ved vore Medlemmers personlige Kamp.

De sidste Aar betyder for saavidt en Ændring i Organisationens indre Sammensætning, som vi paa det Landsmode i Februar 1918, hvor vor Forening blev gjordt til en Landsorganisation, tillige besluttede at udvide Rammerne til ogsaa at omfatte passive Medlemmer, det vil sige, at Folk, der sympatiserer med og vil støtte os i vor Kamp, men som af en eller anden Grund ikke selv kan blive Militærnægter, kan blive bidragydende Medlem.

At denne Ordning vil blive til Gavn for Organisationen, har den korte Tid, hvor den har været gældende. allerede vist os. Derved er det blevet muligt for os at oprette Afdelinger i de fleste større Byer i Provinsen, og igennem dem at faa yderligere Tilgang af *aktive* Medlemmer, og vi har faaet et sikkert økonomisk Grundlag at arbejde videre paa.

Selvfølgelig har 1918 ogsaa været et Kampaar, endog et meget haardt for de Medlemmer, der har været i forste Kamplinje, men det kan jeg ikke komme ind paa her, men maa henvise til Beretningen, der bliver udsendt i Løbet af de forste Uger.

Vi staar nu med en kraftig, stadig voksende Landsorganisation, der har alle Muligheder for at præge den antimilitaristiske Bevægelse her i Danmark, ja at bestemme Retningslinjerne for denne, blot vi forstaar at benytte den.

Har vor Bevægelse haft Betydning i de foregaaende Aar, hvor al anden antimilitaristisk Bevægelse laa død, saa vil den faa dob-

belt Betydning nu i det kommende Aar, hvor Militarismens Fallitbo skal gøres op.

Nu er Dagen endelig kommen. hvor Militarismen skal have Dødsstødet, men det faar den ikke i den lovgivende Forsamling, hvis ikke den antimilitaristiske Stemning ude blandt Folket er saa stærk, saa den kan dræbe den.

Der er det, vi har vort Arbejde.

Vi maa med alle Midler vække Folket op af den Dvale og Godtroenhed, det har været hildet i i de sidste Aar. Vi maa vaage over, at vi ikke atter blever bedragne, men at det nye Aar bringer os ikke alene Værnepligtens Afskaffelse, men fuldstændig Afrustning.

Afrustning er det Motto, vi maa skrive paa vort Banner i Aar, Afrustning er det, der skal tordnes ud paa vore Møder. Afrustning skal være det Samlingsmærke, hvorunder vi samler hele den danske Arbejderklasse og det antimilitaristiske Folk om vor Bevægelse.

Det nye Aar kan bringe os endeligt Resultat paa vor Kamp: Militarismens Afskaffelse, hvis vi vil det — og *vi vil!*

Frem til Arbejdet!

Fra Fængslet og Sygehuset.

Langsomt, langsomt glider Tiden
her bag Fængslets kolde Mure,
Dag paa Dag i trælsom Liden
snegler sig i samme Skure.

Lille Fugl med friske Sange
syng for mig om Liv og Glæde,
saa jeg glemmer Timer trange,
hvor jeg hører Guder græde.

Syng aa syng, saa Livet skydes
frem bag blege, magre Kinder!
— Vis mig Ældets Magter brydes,
mens det ny og gode vinder.

Johs.

Vore arresterede Kammerater.

Poul Gissemann, Th. Thogersen, Johs. Sperling, Andreas Fritzner og Niels Johnsen sidder stadig arresterede for deres Virksomhed i socialistiske Bevægelsers Tjeneste.

Vi sender dem en venlig Tanke ind i deres Ensomhed og lover at arbejde med dobbelt Styrke, saaledes at Savnet af dem ikke bliver alt for føleligt.

HOLGER HANSEN.

Vor Afdelings Formand i Aarhus blev i Slutningen af November Maaned anholdt,

(Fortsættes paa 3die Sid.)

Afrustning.

Bliver Militærnægternes Krav nu gennemført?

Vor Tid svulmer af store Begivenheder; med en Fart og Voldsomhed følger de Slag i Slag, uden at vi ret gør os deres Rækkevidde og Betydning klar. Omvæltninger og Revolutioner, der i Fremtiden vil blive behandlet i bindstærke Værker, hører til Dagens Orden. og de overskygger ganske med deres gigantiske Storhed de Begivenheder, der under almindelige Forhold vilde vække det stærkeste Røre herhjemme.

En saadan Begivenhed, der ikke bliver vurderet, som den fortjener, er Afrustningsdebatten, der førtes i Rigsdagen først i December Maaned.

Om denne var ført for blot et Par Aar siden, vilde den have vakt Genlyd ud over Landet — nu vakte den derimod ikke synderlig Opmærksomhed.

Og dog er den en fuldstændig Udlevering af Militarismen — en Given blankt op for den antimilitaristiske Agitation.

Der stilles Forslag, der tilsigter Militærvæsenets Afskaffelse, og ikke en eneste vover at forsvare det før saa tiljublede System.

Smuldrer Disciplinen hen?

Er det, fordi man indser, at Militarismen aldrig her i vort Land faar genoprettet den Disciplin, den har mistet i disse Aars antimlitaristiske Agitation?

Eller er det, fordi den radikal-socialistiske Regering efterhaanden er bleven saa lidt frygtet af sine Modstandere, at de ikke mere tager dens Forslag alvorligt?

Vi er tilbøjelige til at tro, at begge Aarsager har været medvirkende.

Vi tror. det er afgjort, at Forslaget overhovedet ikke var fremkommet, hvis ikke Militærnægternes Kamp havde øvet sit Tryk paa Regeringen. Et Tryk, som den under stadig voksende Tilslutning har øvet lige fra den Dag, da den første Militærnægter skød Staa og Fængselsdør tilside og kæmpede sig ud i Friheden.

Og det var sikkert heller ikke blevet saaledes modtaget, saafremt man ikke var klar over, at Disciplinen i Hæren mere og mere smuldrede hen for den stadigt voksende antimilitaristiske Agitation, og at den Dag ikke var fjern, da Hæren vilde være fuldstændig ubrugelig.

Tvangsudskrivningssystemet maa bort.

Tvangsudskrivningssystemet maa bort, udtalte Krigsministeren, og der var ingen i Rigsdagen, der modsagde ham.

Man var klar over, at man udenfor Rigsdagen var godt i Gang med at afskaffe det, og at Lovgiverne vilde komme for sent, hvis de ventede ret længe endnu — og saa var det jo ikke dem, der havde gjort det.

Og paa den anden Side. Regeringens Modstandere har jo efterhaanden konstateret, hvor lidt samfundsomvæltende, der i Virkeligheden findes bag dens store Fraser, og nu, da Militærvæsenet ikke kunde opretholdes under den gamle Form, lod man sig glide med Strømmen overbevist om, at man i Forstaaelse med Regeringen nok skulde vide at finde en Form, hvorunder de Interesser, der for dem knyttede sig til det faldende System, kunde opretholdes.

Og det er disse Ting i Forening, der bevirkede, at Forslaget gled næsten uomtalt igennem.

Det er et Resultat af vor Kamp.

Men det skal allerede nu slaas fast, at naar den tvungne Værnepligt dødsdømmes fra Rigsdagens Talerstole, da er det Militærnægternes Kamp, der sætter sine Frugter.

Straks ved vor Forenings Dannelse mødtes vi næsten overalt med Haan og Skuldertræk. vore Møder besøgtes næsten ikke, og Bevægelsen opnaaede kun ringe Tilslutning; men da vore Medlemmers personlige Kamp vakte Genlyd ud over Landet, og da de Gang paa Gang bragte Sejren hjem trods alle Pinsler og Forfølgelser, da blev Forholdene ganske ændrede.

Bidragene til vor Agitation strømmede ind fra de danske Fagforeninger, og for disse Penge gennemtravlede vi Landet og spredte de antimilitaristiske Idéer paa Hundreder af Møder.

Overalt blev Kendskabet til vor Kamp bragt ud, og den danske Befolkning, der i sin inderste Sjæl er imod al Militarisme, sluttede sig til os og fyldte vore Mødesale og støttede os, saaledes at vor Bevægelse blev det, den er i Dag.

Vi var ene om den antimilitaristiske Agitation, alle de, der lovede Folket at kæmpe imod Militarismen, lagde Hænderne i Skødet, da Krigen kom. Og var vor Bevægelse ikke bleven rejst, var der overhovedet ikke bleven agiteret imod den blodige Overlevering i alle de fire Krigsaar.

Vi har staaet fuldstændig alene — derfor har vi endnu større Grund til Triumf.

Den kommende Tid.

Men Enden er ikke endda. Det, Forslaget gaar ud paa er jo Nedsættelsen af en Kommission, der skal undersøge Mulighederne for Afvikling af vort Militærvæsen, og med tidligere Erfaringer for Øje ved man, at en saadan Kommissions »Forhandlinger« kan strække sig over flere Aar, og der vil sikkert ikke her mangle Folk, der vil forsøge at trække »Forhandlingerne« ud eller drive dem ud i den rene Farce. Den gamle Ræv, J. C. Christensen, foreslog saaledes, at Kommissionens Opgave skulde være at undersøge, hvorledes det meget værdilose Pigtraad bedst kunde afhændes, og dette Forsøg bliver nok ikke det eneste i den Retning.

Mod dette skal vi træde op. Vi skal rejse vore Krav, og vi skal understrege dem med Afrustningsmøder hele Landet over, saaledes at der skabes en Stemning. der kræver alt Militærvæsens Afskaffelse, og at der ikke gennemføres noget, der træder i Stedet for det.

Vi skal kræve, at Afgørelsen lægges i Folkets egne Hænder, saaledes at det ved en

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Folkeafstemning selv afgør dansk Militærvæsens Skæbne.

Og vi skal kræve, at denne Afstemning finder Sted i det kommende Foraar.

Over hele Landet holdes der i de kommende Maaneder Møder, og overalt vil der blive forelagt en Resolution, der indeholder følgende Krav:

at Spørgsmaalet om Afrustning hurtigst muligt bliver udsendt til Folkeafstemning, og at denne Afstemning holdes fri for Indblanding af andre Spørgsmaal, saaledes at den bliver en virkelig Tilkendegivelse af Folkets Vilje;

at alle de frivillige Korps bliver ophævede;

at der ikke sker en Udvidelse af det alt bestaaende Politi eller paa nogen Maade bliver truffet Foranstaltninger, der kan træde i Stedet for det nuværende Militærsystem, og

at den militære Værnepligt ikke bliver erstattet af civil Værnepligt af nogen Art.

Dette er Krav, som alle Antimilitarister kan samles om, og saafremt der gøres et Stykke Arbejde vil det ogsaa lykkes at faa disse vedtagne.

Der foregaar store Begivenheder i vor Tid, og en energisk, initiativrig Ungdom vil kunne udrette Vidundere, om den forstaar sine Opgaver. — Vi kender vore, vi har paatrykt Udviklingen vort Stempel.

Men har vi præget Dommen over det gamle, lad os da ogsaa præge Valget af det ny.

Marin.

Der er ofret Millioner paa Militarismens Alter!

Hvor mange er der ofret paa Antimilitarismens?

Fra Fængslet og Sygehuset.

(Fortsat fra Side 2.)

fordi han stod som Underskriver af de røde Demobiliseringsplakater, som vore energiske Aarhus-Kammerater havde ladet trykke og opklæbe i de jyske Provinsbyer.

Sagen om Plakaterne henvistes til Kriminalretten; men da denne Affære var ret spinkel til at opretholde en Anholdelse paa, fandt man paa at tiltale ham som Desertør og overgav ham til Marinemyndighederne i København.

Men her havde man gjort Regning uden Vært. Vor Kammerat optog straks Sultestrejken og blev efter 8 Dages Forløb overført til Sygehuset, hvorfra han den tredje Dag sendtes hjem.

Vi ønsker velkommen tilbage og haaber, at denne lille Skærmydsel kun har vakt fornyet Kampmod hos Aarhus Afdelings energiske Formand

CHARLES HANSEN.

Onsdag den 11. December loslod Myndighederne vor Kammerat Charles Hansen, efter at han havde sultestrejket i 9 Dage og havde gennemgaaet den sædvanlige Kamp i Fængslet og paa Sygehuset.

Han led særlig under Kulden i Kastellet, hvor Varmeforholdene stadig er saa elendige, at Fangerne **fryser**.

Hansen loslodes uden at faa Dom eller noget af de sædvanlige Paalæg om at komme igen.

———⁂———

Fra Afrustningsdebatten.

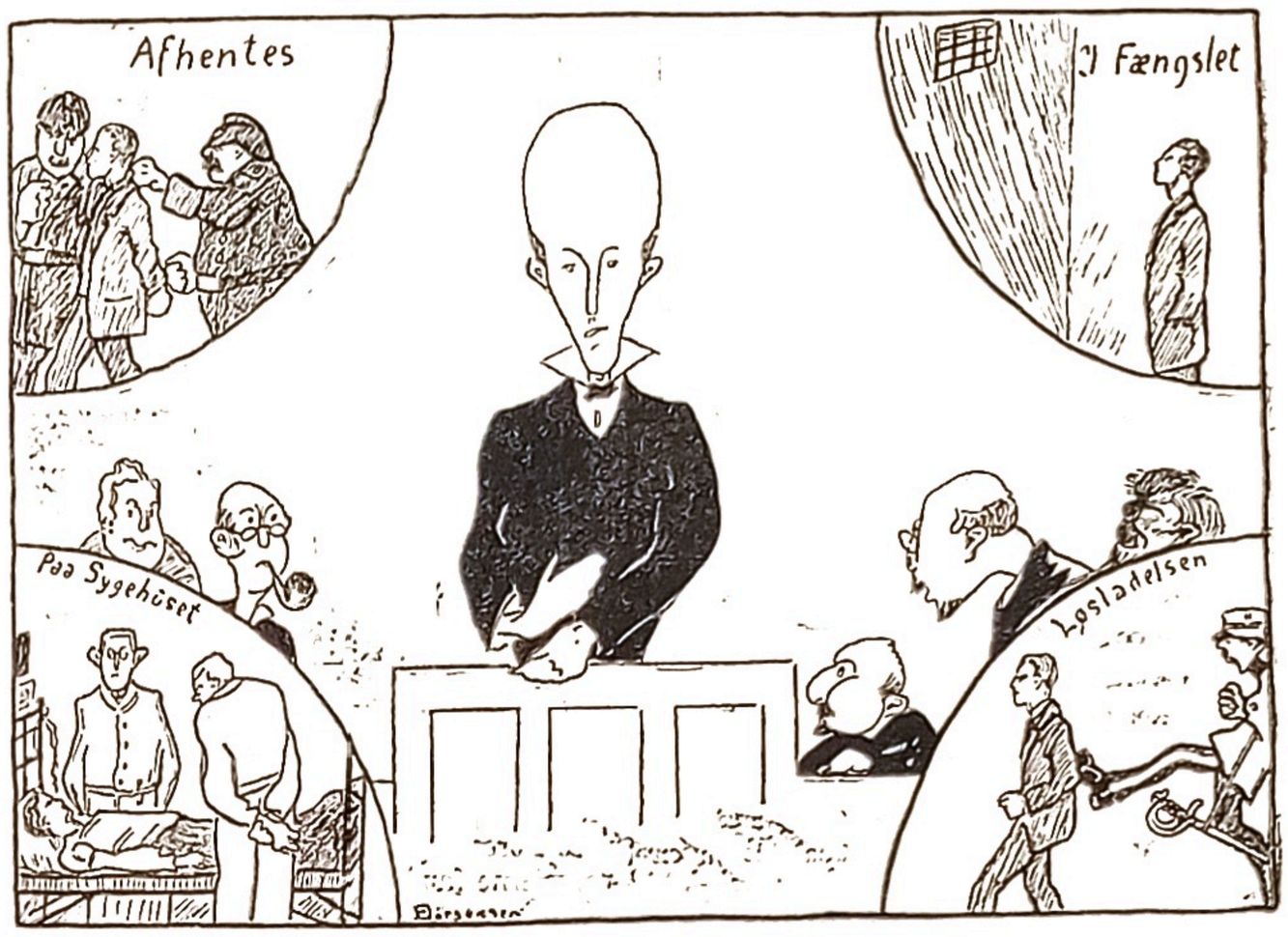

Krigsminister Munch i Rigsdagen: »Tvangsudskrivningssystemet maa bort!«

I de smaa Vignetter i Hjørnerne, præsenterer vi vore Læsere Aarsagen til denne opsigtvækkende Udtalelse.

Fiaskoen

civil Værnepligt.

Der er snart gaaet baade Aar og Dag, siden Loven om civilt Arbejde blev til, og i al den Tid er der intet alvorligt Forsøg gjort paa at faa den praktiseret overfor os.

Men i ret store Kredse raader den Opfattelse, at vi har optaget Arbejdet.

Det er ikke mærkeligt, at denne Opfattelse raader hos mange; den samlede Presse har mod bedre Vidende bragt Fortællingen til Torvs som et Led i Kampagnen mod os. Man har vidst, at lykkedes det at bibringe Befolkningen den Opfattelse, at vi, trods vore Løfter, havde ladet Kampen falde, saa var det forbi med vor Bevægelse.

Men en saadan Taktik skulde ikke bringe Resultater, dertil havde vi allerede da for fast et Tag i Folkesjælen; skulde den lykkes, maatte den være anvendt et Par Aar tidligere.

Det, der ligger til Grund for Historien, er at Ministeriet for ikke helt aabent at maatte erkende Fiaskoen, har indkaldt Folk udenfor vor Organisation, der af religiøse Grunde ikke vilde være Soldater, og disse har jo modtaget Indkaldelsen med Kyshaand. Disse Mennesker befolker nu Barakkerne i Grib Skov. Og af dette er saa Beretningen om Militærnægternes Forræderi blevet til.

Naturligvis vilde man ikke have noget imod, at Historien var sand, og som Udtryk for de fromme Ønsker har man sendt en Del af vore Medlemmer en Indkaldelse til en anden Barak, der ligger i Compedals Plantage, midt paa den jyske Hede.

Vor Organisation, der i de Dage havde en Mand paa Rejse i Jylland, dirigerede ham til den lille Hedestation, hvortil vore Medlemmer var tilsagt — dels for at han kunde bedømme Fiaskoens Størrelse, dels for at tage Barakkerne i Øjesyn.

Ad smalle, sandede Hedeveje, der snoede sig mellem mægtige lyngklædte Banker, naaede han ud til Barakkerne. Man havde valgt det mest afsides Sted, der overhovedet var at finde. Selve »Byen«, en Snes Huse og Gaarde, der gruppered sig om Stationen, var vel fjern og afsides, men ikke nok; ca. 1½ Mil ude Heden havde man indrettet Opholdsstedet for Militærnægterne.

Denne Mand, der var udsendt af vor Organisation, var ogsaa den eneste af vore Medlemmer, der mødte. Ude i Barakkerne var alt beredt til deres Modtagelse. Sengene stod opredte, Køkkenet var i Orden, og det nødvendige Opsyn var ankommet — der manglede kun Besætningen.

Ogsaa her havde man sikret sig mod den fuldstændige Fiasko ved at indkalde nogle religiøse. Der kom ialt tre, og de er endnu alene derovre.

Disse Indkaldelser kan kun være Udtryk for fromme Ønsker. Allerede da Loven forelagdes i Rigsdagen, var man jo klar over, at det eneste af den, der vilde komme i Anvendelse overfor Militærnægterne, var de Paragrafer, der omhandlede Nægtelsen af Arbejdet; man vidste, at vi betragtede det, denne Lov forlangte af os, som en om muligt endnu større Samvittighedstvang, end Loven om militær Værnepligt, og man vidste, vi vilde bekæmpe den nye Lov paa samme Maade, som vi bekæmpede den gamle.

Man maatte derfor vide, at vilde man have os ud i Barakkerne, maatte man selv bringe os derud.

Og alligevel nøjes man med at sende os en Indkaldelsesordre.

Dette kan tyde paa, at man begynder at blive klar over, at Kampen, vi fører, ikke lader sig standse af Fængsler og Undtagelseslove, at Militarismen i den Grad har kompromitteret sig selv, at alle Forsøg paa at redde den for Folkets Dom vil være fuldstændig haabløse.

Vi kan kun gratulere til, at man ikke forsøger at praktisere den civile Værnepligt overfor os. Det vilde kun være at føje en ny Række Nederlag til dem, vi allerede har tilføjet Militærvæsenet, og som Forholdene nu ligger, vil en voldsom, brutal Kamp mod os, der kæmper for de Idealer, der sidder dybest i Folkesjælen, ogsaa kun gøre Folkets Dom over det gamle System endnu mere knusende.

Nej, det, der i Fremtiden bør gøres, er ikke at finde ny barbariske Midler mod Militærnægterne, — men snarest muligt at finde en Form for Afvikling af hele det System, der saa afgjort strider mod Menneskehedens Interesser.

J.

———⁂———

Fra Afdelingerne.

Militarismen er den skidneste Sag i Landet, knuser vi ikke den, knuser den os. *Hørup.*

Arbejdsudvalget.

Da Myndighederne paa Grundlag af Grønttorvsmødet har sat vore Kammerater, Poul Gissemann og Th. Thøgersen, bag Laas og Slaa, er Arbejdsudvalgets Suppleanter, M. N. Arge og Hartvig Jensen, indkaldt i deres Sted.

Vi haaber, naar Myndighederne igen slipper dres meningsløse Tag i vore Kammerater, at de da kommer ud til et Arbejde, der i den Tid, de var unddraget Bevægelsen, med Stormskridt har nærmet sig sin Fuldførelse.

Vort Kontor.

Arbejdsudvalget har efter store Anstrengelser faaet et Kontor, det er *Korsgade 7 A, 2. Sal.*

Efter at Bevægelsens Sager nu i lange Tider har været spredt paa mange forskellige Hænder, faar vi det nu samlet paa et Sted, og med den forøgede Virksomhed er det ogsaa bleven en uundgaaelig Nødvendighed.

Vi haaber, at det maa lykkes os at gøre dette Kontor til Stedet, hvor alle Traade fra hele Landet samles.

Agitationen.

I Begyndelsen af denne Maaned aabnes Feltoget paany med en Fortsættelse af den afbrudte Tournée.

Der holdes foreløbig Møder i en Del sjællandske Byer, og vi haaber, at Resultaterne ikke bliver ringere end den, der opnaaedes ved Tournéens Indledning.

Vor Kammerat Gissemann er jo i den Pause, den spanske Syge paatvang os „taget i Forvaring" af de rystende Myndigheder; men i Stedet for ham rykker nu Aage Møller fra Aarhus frem i Ildlinien; og vi haaber, at det maa lykkes ham sammen med Johs. Nielsen om end ikke erstatte Gissemann saa dog indtil videre at varetage de Opgaver Gissemann for Tiden er forhindret i.

Nye Militærnægtere.

Der har i den sidste Tid meldt sig en hel Del nye Militærnægtere. Der gaar sjældent en Dag uden vi modtager Henvendelser af forskellig Art, og vi har derfor al Grund til at være tilfredse med Sagernes Udvikling.

Særlig modtager vi mange Indmeldelser fra de nystiftede Afdelinger.

Trods alle Anslag staar vor Organisation bedre nu end nogensinde.

Ekspeditionen.

Landsorganisationens Ekspeditør, Georg Jensen, har anmodet Arbejdsudvalget om Medhjælp til Ekspeditionen. Og Arbejdsudvalget har derfor rettet en Henvendelse til vor Kammerat, Chr. Sørensen, og bedt ham være Georg Jensen behjælpelig.

Dette har han indvilget i.

Københavns Afdeling.

Moderforeningen til vor Bevægelse er blevet ret haardt ramt ved Arrestationen af deres Formand.

Men nu er Gissemann afløst af Aksel Christensen, og der indledes nu en ny Æra. I Stedet for Georg Jensen, der er optaget som Ekspeditør i Landsorganisationen, er P. Mølgaard Christensen valgt til Kasserer.

Der vil i de kommende Maaneder blive afholdt en Række Møder for Medlemmerne, og vi opfordrer alle til at møde op.

Alle Henvendelser Foreningen vedrørende kan foregaa hver Aften fra Kl. 7—9 paa Kontoret.

Korsgade 7 A, 2. Sal.

Horsens.

Paa den konstituerende Generalforsamling valgtes Houmann til Formand og Henry Wahlgren til Kasserer.

Afdelingen tæller nu 100 bidragydende Medlemmer.

Hobro.

Afdelingen har valgt Martin Larsen til Formand.

Vi har i den sidste Tid faaet en Del nye Medlemmer.

Desværre har vi maattet udskyde en Del Afdelingsmeddelelser, der er indløbet for sent.

Red.

Sagsanlægget mod vor Organisation.

Da Retfærdighedens Haandhævere ikke kunde finde noget lovligt Grundlag for at holde Thøgersen i Varetægt, begik man det »lovlige« Indbrud paa vort Kontor og stjal vore Foreningssager. Ved at gennemgaa Tyvekosterne fandt man, at der i Erklæringerne til Ministeriet var et Aktionsgrundlag, og Arbejdsudvalgets 5 Mand, Th. Thøgersen, Poul Gissemann, Johs. Nielsen, Alfred Mogensen og Georg Jensen, blev nu stedet for den højærværdige Syndikalist-Dommer, Assessor Ibsen, der havde faaet Hvervet at sprede Lys i Mørket og finde Ophavsmændene til de Militærnægtelser og Desertationer, der bredte sig til Skade for den »gode, danske« Hær. Og efter mange og lange Forhør, hvor Tyvekosterne i nummereret Tilstand blev konfronteret med »Gerningsmændene«, og efter at de Tiltaltes Værtinder, Forældre og Hustruer havde afgivet Rapport om, hvordan de fæle Militærnægtere levede deres daglige Liv, og om man i Hjemmet bad Aftenbøn for Konge og Fædreland, var det nu afgjort, at de allesammen skulde tiltales for Opfordring til Rømning og Lydighedsnægtelse i Henhold til Lovene fra Estrups Tid.

Paragraf 84 og 112 i den borgerlige Lov og Prg. 120 i den militære Straffelov skulde bringes i Anvendelse.

At Mænd af egen Drift frasiger sig al Meddelagtighed i Militarismens Forbrydelser, er uforstaaeligt for Samfundet. Hvis Assessor Ibsen en Dag kom til den Erkendelse, at det var en Forbrydelse at gøre Krigstjeneste og nægtede det, saa kunde vi ogsaa straffes derfor, da det jo kunde bevises, at vi havde drøftet dette Emne med ham.

Det er en Haan mod alle Værnepligtige, at man ikke anser dem for saa selvstændige, at de kan være ansvarlige for deres Handlinger; dem, der med sit Liv skal forsvare »Fædrelandet«, ligestiller man derved med aandssvage Individer, der lader sig forlede.

Disse Love er en Skændsel mod Individets Selvstændighedsfølelse, og det djævelske er, at man dømmer Folk for deres Tanker og Tale; det er Aandstyranni af den raaeste Art.

Og nu, medens Kravet om Afrustning fra alle Kanter af Jorden samler sig som en Dom over Militarismen, en Folkenes Dom over Krigstvangen, sidder de sprænglærde Jurister i vore skumle Retslokaler og maaler Antimilitaristens Straf op efter de gamle, støvede Lovbøger, upaavirkede af Tidens Strømninger og uden at føle moralske Skrupler vejer de menneskelige Lidelser ud efter det gamle System; men frem af Tiden vil der vokse den menneskelige Moral, som bryder Staven over Nutidens Tortur.

Georg Jensen.

Naar vor Bevægelse er vokset sig saa stor, som den er, saa skyldes det for en stor Del den Støtte, vi har faaet fra Fagorganisationerne, men da Kampen vedblivende kræver denne Støtte, opfordrer vi Kammeraterne til vedblivende at holde Tanken frem i Fagforeningerne og stille Forslag om saavel økonomisk som moralsk Støtte.

Arbejdsudvalget.

International antimilitaristisk Kongres.

Fra de hollandske Militærnægtere (Internationale Anti-Militaristische Vereeniging in Nederland) har vi modtaget Indbydelse til en international Kongres.

Dette Opraab er udgaaet paa Esperanto, hollandsk, svensk, dansk, tysk, fransk, engelsk og russisk, og er tilstillet de fleste socialistiske Organisationer.

Vi bringer Opraabet i næste Nummer af Bladet.

Indmeldelser i Landsorganisationen for konsekvente Antimilitarister

modtages i de lokale Afdelinger.

KØBENHAVN.
Kontoret Korsgade 7 A, 2. Sal, indgang i Murergade. Aaben Hverdage Kl. 7—9, Søndag Kl. 9—11 Frmd.

SLAGELSE.
Oskar Vilhelmsen, Valdemarsgade 3, 2. Sal.

ODENSE.
Villumsen, Gl. Annasholm Allé 2.

MIDDELFART.
Viggo Larsen, Ny Mølle, Odensevej.

AARHUS.
Holger Hansen, Niels Ebbesensvej 54.
Axel Mikkelsen, Sølystgade 43, 1. Sal.

HORSENS.
Houmann, Vestergade 73, St. t. V.
Henry Wahlgren, Borgergad. 24, 1. Sal.

FREDERICIA.
Martin Lange, Prinsensgade 22.

HOBRO.
Martin Larsen.

RANDERS.
I. M. Nr. Ahle, Lyngbygade 51.
Emil Schatz, Nørrebrogade 33.

SILKEBORG.
Væver A. Christensen, Christian d. 8.s Vej 19

ESBJERG.
John W. Jørgensen, Tegiværksgade 19.
William Frandsen, Nørregade 14, 2. Sal.

MILITÆRNÆGTEREN

udkommer hver Maaned og tildeles Medlemmerne gratis. Abonnement kan tegnes for 1 Aar, og koster 75 Øre. Abonnement kan tegnes for 10 Exsplr. og koster Kr. 1,50 Kvartalet.

Bladet kan rekvireres til Lossalg og koster 4 Øre pr. Eksemplar.

Regnskab for Lossalgsblade skal indsendes hver Maaned.

Alle Henvendelser angaaende Ekspeditionen sker til Ekspeditoren,

Georg Jensen,
Korsgade 7 A 2. Sal.
Indgang Murergade.

Udgivet af Landsorganisationen for konsekvente Antimilitarister. — Ansvarhavende *Johs. Nielsen.* — Trykt i Nørrebros Centraltrykkeri.